

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 802/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Тање Дуновић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду КВ.6/2025 од 03.01.2025. године и Вишег суда у Новом Саду КЖ2 219/25 од 07.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Тање Дуновић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду КВ.6/2025 од 03.01.2025. године и Вишег суда у Новом Саду КЖ2 219/25 од 07.03.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду КВ.6/2025 од 03.01.2025. године према окривљеном АА је на основу члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП продужен притвор за 30 дана, а који му је одређен решењем Основног суда у Новом Саду КППД.546/2024 од 10.12.2024. године и рачуна му се од дана 08.12.2024. године када је лишен слободе, те је одређено да притвор према том решењу има трајати до даље одлуке суда, а најдуже до дана 02.02.2025. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду КЖ2 219/25 од 07.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Тање Дуновић која је изјављена против решења Основног суда у Новом Саду КВ.6/2025 од 03.01.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Тања Дуновић,

због повреде одредбе члана 216. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини решења Основног суда у Новом Саду КВ.6/2025 од 03.01.2025. године и Вишег суда у Новом Саду КЖ2 219/25 од 07.03.2025. године и предмет врати на поновну одлуку органу поступка.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Тађе Дуновић у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 216. став 5. ЗКП, истицањем да како побијано првостепено решење Основног суда у Новом Саду КВ.6/2025 од 03.01.2025. године, којим је према окривљеном продужен притвор за 30 дана, никада није послато браниоцу окривљеног од стране суда, већ је бранилац тек дана 27.02.2025. године на лични захтев преузео предметно решење из КВ списка и на исто је дана 28.02.2025. године изјавио жалбу, то је по мишљењу браниоца оваквим поступањем суда, окривљеном фактички онемогућено право на изјављивање жалбе против наведеног првостепеног решења о продужењу притвора предвиђено одредбом члана 216. став 5. ЗКП, с обзиром да је окривљени већ провео у притвору време које му је тим решењем одређено, тако да је поднета жалба у конкретном случају постала беспредметна.

Како повреда одредбе члана 216. став 5. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца по

службеној дужности окривљеног АА - адвоката Тање Дуновић одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић